

The Role of Georgian Defense Forces in International Participation through Missions in
Foreign Policy

საქართველოს თავდაცვის ძალების საერთაშორისო მისიებში მონაწილეობის
როლი ქვეყნის საგარეო პოლიტიკაში

Vladimer Natenadze

PhD student at the University of Georgia

ORCID: 0000-0001-5831-8458

vnatenadze@mod.gov.ge

+995 577 19 07 24

Abstract

For Georgia, as for the small country with difficult geopolitics, foreign policy is crucial on terms of security and ensuring sovereignty. The country, as an important contributor to Euro-Atlantic security, contributes to the strengthening of international stability and security, actively participates in the peacekeeping operations under the auspices of NATO. The main priority of the foreign and security policy of Georgia is integration in the North Atlantic Treaty Organization (NATO). For the Armed Forces it is very important to be trained in accordance with the modern standards and gaining experience in international missions, which is essential for rising and strengthening the country's defense capabilities. Besides, NATO institutions were established developed energetic and infrastructure projects that serve to strengthen the country, integrate into Euro-Atlantic space, restore territorial integrity and support strengthening of stability. On the other hand, Georgia, as the member of NATO, will be a source of stability on the Caucasus and the Black Sea, which will create security guarantees in the region.

Key words: NATO, NATO Response Force – (NRF), International Security, Afghanistan Mission

ვლადიმერ ნათენაძე

საქართველოს უნივერსიტეტის დოქტორანტი

ORCID: 0000-0001-5831-8458

vnatenadze@mod.gov.ge

+995 577 19 07 24

აბსტრაქტი

საქართველოსათვის, როგორც პატარა და რთული გეოპოლიტიკის მქონე სახელმწიფოსთვის, საგარეო პოლიტიკა გადაწყვეტია უსაფრთხოებისა და სუვერენიტეტის უზრუნველსაყოფად. ქვეყანას, როგორც ევროატლანტიკური უსაფრთხოების უზრუნველყოფის მნიშვნელოვან კონტრიბუტორს, დიდი წვლილი შეაქვს საერთაშორისო სტაბილურობისა და უსაფრთხოების განმტკიცების პროცესში და აქტიურად იღებს მონაწილეობას ნატო-ს ეგიდით წარმოებულ სამშვიდობო ოპერაციებში. საქართველოს საგარეო და უსაფრთხოების პოლიტიკის ერთ-ერთ მთავარ პრიორიტეტს ჩრდილოატლანტიკური ხელშეკრულების ორგანიზაციაში (ნატო) გაწევრიანება წარმოადგენს, შეირაღებული ძალებისთვის მეტად მნიშვნელოვანია თანამედროვე სტანდარტების შესაბამისი წვრთნები და გამოცდილების მიღება საერთაშორისო მისიებში, რომელსაც არსებითი მნიშვნელობა ენიჭება ქვეყნის თავდაცვისუნარიანობის ამაღლებისა და განმტკიცებისთვის, გარდა ამისა, ჩამოყალიბდა ნატო-ს ინსტიტუტები, განვითარდა ენერგეტიკული და ინფრასტრუქტურული პროექტები, რომელებიც ემსახურებიან ქვეყნის გაძლიერებას, ევროატლანტიკურ სივრცეში ინტეგრირებას, ქვეყნის ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენასა და სტაბილურობის განმტკიცების მხარდაჭერას. მეორე მხრივ, საქართველო, როგორც ნატოს წევრი ქვეყანა, იქნება სტაბილურობის წყარო კავკასიასა და შავ ზღვაზე, რომელიც შექმნის უსაფრთხოების გარანტს რეგიონში.

საძიებო სიტყვები: ნატო, ნატოს სწრაფი რეაგირების ძალები, საერთაშორისო უსაფრთხოება, ავღანეთის მისია

ქვეყნის საგარეო პოლიტიკა ნებისმიერი სუვერენული სახელმწიფოს აუცილებელ და მნიშვნელოვან ატრიბუტს წარმოადგენს. საქართველოსთვის, როგორც პატარა და რთული გეოპოლიტიკის მქონე სახელმწიფოსთვის, საგარეო პოლიტიკა გადამწყვეტია უსაფრთხოებისა და სუვერენიტეტის უზრუნველსაყოფად. საქართველოს დღევანდელი საგარეო პოლიტიკა ქვეყნის ისტორიული განვითარების შედეგი და ღირსეული მომავლის წინაპირობაა. ქვეყნის საგარეო პოლიტიკას საფუძვლად უდევს საქართველოს ეროვნული ინტერესები, რომლებიც სახელმწიფო სუვერენიტეტს, დასავლეთის სამყაროსთან ინტეგრაციასა და საერთაშორისო სამართლის პრინციპებს ემყარება. საქართველოს საგარეო და უსაფრთხოების პოლიტიკის ერთ-ერთ მთავარ პრიორიტეტს ჩრდილოატლანტიკური ხელშეკრულების ორგანიზაციაში (ნატო) გაწევრიანება წარმოადგენს, რომელიც ასევე მოითხოვს ვალდებულებების შესრულებას სხვა ვალდებულებებთან ერთად, მათ შორისაა საერთაშორისო მისიებში მონაწილეობა. საერთაშორისო მისიებში მონაწილეობით საქართველოს მნიშვნელოვანი წვლილი შეაქვს საერთაშორისო სტაბილურობისა და უსაფრთხოების განმტკიცების პროცესში, ამით ქვეყანამ მიიღო მაღალი მზადყოფნის მქონე შეიარაღებული ძალები, ენერგეტიკული და განვითარებული ინფრასტრუქტურული პროექტები, რაც ასევე უწყობს ხელს ნატოს ინსტიტუტების გაძლიერებას, ქვეყნის ევროატლანტიკურ სივრცეში ინტეგრირებას, ქვეყნის ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენასა და სტაბილურობის განმტკიცების მხარდაჭერას, როგორც ქვეყანაში, ისე კავკასიისა და შავი ზღვის რეგიონში.

1991 წელს, როდესაც საქართველომ დამოუკიდებლობა მოიპოვა, ქვეყანამ თავისი ისტორიული არჩევანი გააკეთა და პროდასავლური კურსი აიღო. გეოპოლიტიკური მდებარეობიდან გამომდინარე, საქართველოს სუვერენიტეტი, ტერიტორიული მთლიანობა, უსაფრთხოება და დემოკრატიული განვითარება ყოველთვის საფრთხის წინაშე იდგა. სწორედ ამიტომ, საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ, საქართველომ ქვეყნის უსაფრთხოების გარანტიების ძიება ევროატლანტიკურ სივრცეში დაიწყო. ნატო-საქართველოს ურთიერთობები 1992 წლიდან იწყება, როდესაც საქართველო შეუერთდა ჩრდილოატლანტიკურ თანამშრომლობის საბჭოს. აღნიშნულ ფორმატში, რომელშიც პარტნიორი და წევრი ქვეყნები სხვადასხვა მნიშვნელოვან და აქტუალურ საკითხებს განიხილავენ, საქართველო, როგორც ევროატლანტიკური უსაფრთხოების მნიშვნელოვანი კონტრიბუტორი სახელმწიფო, სხვა პროექტებთან ერთად აქტიურად არის ჩართული ნატოს ეგიდით წარმოებულ სამშვიდობო ოპერაციებში.

საქართველო დიდ მნიშვნელობას ანიჭებს ნატო-ს როლს ქვეყნის უსაფრთხოებისა და სტაბილურობის განმტკიცების საქმეში. ამავდროულად, აღსანიშნავია, რომ საქართველოს ხელისუფლების მიერ გატარებული რეფორმები, რომლებიც სრულ თანხვედრაშია ნატოში გაწევრიანებასთან დაკავშირებულ ძირითად მოთხოვნებთან და ალიანსის რეკომენდაციებთან, მნიშვნელოვანწილად ხელს უწყობს ქვეყანაში დემოკრატიული პროცესების შემდგომ განვითარებას. თავის მხრივ, საქართველო, როგორც ალიანსის ასპირანტი ქვეყანა და მომავალი წევრი, მნიშვნელოვან როლს თამაშობს

ევროატლანტიკური უსაფრთხოების განმტკიცების საქმეში. საქართველოსთვის ევროპულ და ევროატლანტიკურ სტრუქტურებში გაერთიანება ქართველი ხალხის ისტორიულ, საუკუნეობრივ მისწრაფებას წარმოადგენს და შეიძლება ითქვას, რომ საქართველო ასე ახლოს არასოდეს ყოფილა დასავლეთთან ინტეგრაციის ამოცანის შესრულებასთან, როგორც დღეს.

საქართველოს საგარეო პოლიტიკა ყოველთვის იყო განპირობებული დასავლური სამყაროსკენ მისწრაფებით. საქართველო ყოველთვის ცდილობდა მსოფლიოში მიმდინარე პროცესებში ჩართული ყოფილიყო და პრობლემების მოგვარებაშიც აქტიურად მიეღო მონაწილეობა. ამის მიზეზი კი საკუთარი სამხედრო ძლიერებისა და საერთაშორისო ასპარეზზე ავტორიტეტის ამაღლების სურვილი იყო. ამას მოწმობს ქართველების არაერთი მონაწილეობა უცხოურ კოალიციაში, ქართველების საზეიმო შესვლა იერუსალიმში XIII საუკუნის ბოლოს.

საქართველოს ურთულესი გეოპოლიტიკური მდებარეობის, მუდმივი საგარეო დაპირისპირებების, კონფლიქტებისა და ომების მიუხედავად, ქვეყანამ შეინარჩუნა სახელმწიფოებრიობა, აღედგინა დამოუკიდებლობა და სუვერენიტეტი, მაგრამ საქართველოს ერთ-ერთი უმთავრესი პრობლემა-ტერიტორიული მთლიანობის საკითხი, ჯერაც გადაუჭრელი რჩება. ამის ფონზე უმნიშვნელოვანესია, რომ ქვეყნის მოსახლეობის უმრავლესობა საჭიროდ უნდა მიიჩნევდეს, რომ ნატოში გაწევრიანების ერთ-ერთი მთავარი მოტივი საქართველოს მოსახლეობისთვის სწორედ აფხაზეთისა და ცხინვალის რეგიონების დეოკუპაცია და მათი რეინტეგრაციაა. 2006 წლის „ქართული საზოგადოების ღირებულებანი“-ის გამოკითხვის შედეგებიდან, რომელშიც აქტუალურ პრობლემებში უსაფრთხოებას პირველი ადგილი უკავია (ტერიტორიულ მთლიანობაზე წინ დგას), მიუთითებს იმაზე, რომ კოლექტიური უსაფრთხოების ქოლგა საქართველოს მოსახლეობისათვის მიმზიდველი კონცეფციაა. არსებობს გარკვეული მოსაზრება იმასთან დაკავშირებით, რომ რუსეთს ძალუმს საქართველოს ტერიტორიის ოკუპაციის საშუალებით ქვეყნის ნატო-ში გაწევრიანების დაბლოკვა და ჩრდილო-ატლანტიკურ ალიანსში ინტეგრირება ძალზედ შორეულ პერსპექტივას წარმოადგენს.

ქვეყნის ტერიტორიების დროებითი ოკუპაციისა და ყოველდღიური „მცოცავი ოკუპაციის“ მიუხედავად, საქართველომ არ დათმო დასავლური ორიენტაცია და მნიშვნელოვან პროგრესს მიაღწია ნატო-სთან დაახლოების კუთხით. საქართველომ შეძლო მოეპოვებინა ყოველწლიური მოქმედების პროგრამა, რომელიც პრაქტიკულად ნიშნავს იმას, რომ საქართველოს შეიარაღებული ძალები ნატო-ს სტანდარტებს უახლოვდება. ნატო დიდ დახმარებას უწევს საქართველოს როგორც უსაფრთხოების, ასევე პოლიტიკური ტრანსფორმაციის თვალსაზრისით. ნატო-სთან პარტნიორობა საქართველოსთვის წარმოადგენს არა მარტო პრაქტიკული მიზნების მიღწევის საშუალებას, არამედ სტრატეგიულ პარტნიორობას, რომელიც საქართველოს დასავლეთთან სრულფასოვან ინტეგრაციას ემსახურება.

უკვე წლებია, ნატო-სთან ურთიერთობა საქართველოსათვის არ წარმოადგენს მხოლოდ ცალმხრივი დახმარების მიღების საშუალებას. დღეს საქართველო საერთაშორისო არენაზე გლობალური უსაფრთხოების უზრუნველყოფის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი თანამონაწილეა. საქართველოს უსაფრთხოება გლობალური უსაფრთხოების განუყოფელ ნაწილს წარმოადგენს. შესაბამისად, ევროატლანტიკური უსაფრთხოების უზრუნველყოფის პროცესში შეტანილი წვლილი პირდაპირ აისახება ჩვენი ქვეყნის სტაბილურ განვითარებაზე. საქართველოს შეიარაღებული ძალების დანაყოფები დაკისრებულ მისიას სამაგალითოდ ასრულებენ ყველგან, სადაც ამის აუცილებლობა დგება. საერთაშორისო მისიებში მონაწილეობა არ არის ნატო-ში გაწევრიანების ერთადერთი გზა, მაგრამ სხვა ვალდებულებებთან ერთად დღეს ერთ-ერთი ყველაზე აქტიური და მნიშვნელოვანი ფაქტორია. საქართველოს მონაწილეობა სამშვიდობო მისიებში 1999 წელს იღებს სათავეს. კოსოვო, ერაყი, ავღანეთი, მალი და აფრიკის ცენტრალური რესპუბლიკა, ამ მისიებში საქართველოს რამდენიმე ათასმა სამხედრო მოსამსახურემ მიიღო მონაწილეობა. 1999 წლის ივნისიდან ნატო ახორციელებს სამშვიდობო მისიას კოსოვოში. მშვიდობის დასამყარებლად. სამშვიდობო მისიის დასაწყისში ერთიანი სარდლობისა და კონტროლის ქვეშ მყოფი კოსოვოს ძალების შემადგენლობაში 50000 სამხედრო მოსამსახურე გაერთიანდა. მისია მოიცავდა. როგორც ჩრდილოატლანტიკური ორგანიზაციის წევრი-სახელმწიფოების, ასევე პარტნიორი ქვეყნების მშვიდობისმყოფელებს. სწორედ ნატოს ამ საერთაშორისო სამშვიდობო (KFOR) მისიაში ქართველი ჯარისკაცებიც იღებდნენ მონაწილეობას. ეს იყო პირველი საერთაშორისო მისია, სადაც ქართველებმა დაიწყეს მონაწილეობა. მისიის ხანგრძლივობა იყო 1999 წლის 31 აგვისტოდან 2008 წლის მარტამდე. კოსოვოს სამშვიდობო მისიაში სულ მონაწილეობა მიიღო 1076 სამხედრო მოსამსახურემ.

კოსოვოს სამშვიდობო ოპერაციაში ჩართვა იყო ერთ-ერთი პირველი წინგადადგმული ნაბიჯი საქართველოს ევროატლანტიკური სტრუქტურებისკენ. იმ პერიოდისათვის მოუძნალებელმა და გაუწვრთნელმა ქართულმა შეიარაღებულმა ძალებმა, რომელიც საგრძნობლად ჩამორჩებოდა მაშინდელ საერთაშორისო სამხედრო სტანდარტებს, გერმანელ და თურქ პარტნიორებთან ერთობლივად განხორციელებულ ამოცანებს წარმატებით გაართვა თავი და დიდი გამოცდილება შესძინა. წლების წინ დამკვიდრებულმა საბჭოთა სამხედრო სისტემამ ნელ-ნელა დაიწყო შეცვალა ნატოს სტანდარტებზე გადასასვლელად.

საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ ამერიკისათვის, როგორც მთელი დასავლური სამყაროსათვის, მოიხსნა ის საფრთხე, რომელსაც შეიძლება გამოეწვია საბჭოთა კავშირის ექსპანსიური პოლიტიკა დასავლეთში. ამ პროცესს თან დაერთო ტერორიზმის ზრდის ტემპები, რამაც იგი მსოფლიოში მშვიდობის და სტაბილურობის უპირველეს მტრად გადააქცია. შესაბამისად, დასავლურმა უსაფრთხოების სისტემამ, რომელსაც ძირითადად ჩრდილო ატლანტიკური

ხელშეკრულების ორგანიზაცია - ნატო წარმოადგენს, ტრანსფორმაცია განიცადა და ძირითად პრიორიტეტად მსოფლიოში ტერორიზმის გაუვნებელყოფა დაისახა. თუ მანამდე ალიანსი ორიენტირებული იყო თავდაცვით პოლიტიკაზე, ამ პერიოდიდან მან თავს უფლება მისცა, გადასულიყო სხვა ქვეყნების ტერიტორიაზე არსებული საფრთხის აღმოსაფხვრელად, რომელსაც შემდეგში პრობლემები შეეძლო შეექმნა ალიანსის წევრი და მოკავშირე ქვეყნებისათვის. მაგრამ მიუხედავად ამისა, თავიდან ვერ იქნა აცილებული 2001 წლის 11 სექტემბერის უდიდესი მასშტაბის ტერორისტული აქტი ნიუ-იორკში.

ნატო-მ 11 სექტემბრის შემდეგ მყისიერად გამოხატა ამერიკის მხარდაჭერა ტერორიზმის წინააღმდეგ ბრძოლაში და პირველად აამოქმედა მე-5 მუხლი, რომელიც მოიცავს წევრი ქვეყნების საერთო დაცვას საფრთხის დროს, რამაც გამოიწვია ნატოს საბრძოლო ოპერაციის დაწყება ავღანეთში თალიბანის რეჟიმის წინააღმდეგ. ტერორიზმი უსაფრთხოებისთვის მთავარ საშიშროებას წარმოადგენს, ამიტომ მან ფოკუსირება უნდა მოახდინოს ტერორისტული დაჯგუფებების საქმიანობაზე. ნატო თანახმა იყო გაეზარდა სამხედრო შენაერთების ჩართულობა, რათა მომხდარიყო პრობლემის სწრაფად მოგვარება. ამის პარალელურად, ერაყში არსებობდა რეჟიმი, რომლის დამოკიდებულება ტერორიზმისადმი ამ რეგიონში და არა მარტო ახლო აღმოსავლეთში, უსაფრთხოების გარანტიას ვერ იძლეოდა. შეიქმნა ანტიერაყული კოალიცია აშშ-სა და ინგლისის მონაწილეობით, მათ მხარს უჭერდნენ: პოლონეთი, ბულგარეთი, რუმინეთი და მათ შორის საქართველოც.

ერაყში არსებული რეჟიმის დამარცხების შემდეგ, დაიწყო სამშვიდობო ოპერაცია სახელწოდებით „თავისუფლება ერაყს“, რომლის ფარგლებში უნდა მოხდეს ქვეყნის სახელმწიფოებრივი-ინსტიტუტების გაძლიერება, ერაყის შეიარაღებული და უსაფრთხოების ძალებისა გაწვრთნა, ყოველივე ეს მიმდინარეობდა პარტიზანული ომის წარმოების პარალელურად, რომელმაც მთელი ერაყი მოიცვა. მოკავშირეებმა ამ ომში გაცილებით მეტი მებრძოლი დაკარგეს, ვიდრე სამხედრო ოპერაციის მსვლელობისას 2003 წლის გაზაფხულზე. გამოწვევის საპასუხოდ გაიზარდა ერაყში არსებული სამხედრო კონტიგენტის დაფინანსება, რასაც დაემატა მრავალეროვნული ძალების გაზრდა კონფლიქტის ზონაში.

საქართველო, როგორც ერაყის სამხედრო კამპანიის ერთ-ერთი მოკავშირე ქვეყანა, აქტიურად ჩაერთო უსაფრთხოების შენარჩუნების და აღდგენის ოპერაციაში „თავისუფლება ერაყს“. ეს იყო მეორე ამოცანა კოსოვოს მისიის შემდგომ. მისია მიმდინარეობდა 2003 წლის 3 აგვისტოდან, 2008 წლის 10 აგვისტომდე ერაყის ქალაქებში: ბაღდადი, ბეიჯი, ბალადი, ბაქუბა, ალ-კუტი. 2008 წლის აგვისტოს რუსეთ-საქართველოს ომის დროს, მისია ვადაზე ადრე დასრულდა და ქართული ქვედანაყოფი ერაყიდან დაბრუნდა. მისიაში სულ მონაწილეობდა 7437 სამხედრო მოსამსახურე, რომლის დროსაც 5 (ხუთი) სამხედრო მოსამსახურე დაიღუპა. ერაყის სამშვიდობო ოპერაცია, უშუალოდ ნატოს ფარგლებში არ მიმდინარეობდა, მაგრამ

მასში მონაწილეობდნენ ნატო-ს წევრი ქვეყნები: აშშ, დიდი ბრიტანეთი, პოლონეთი და სხვები, ბუნებრივია, მათთან ერთობლივმა მოქმედებამ სხვადასხვა სახის ოპერაციების დროს, აამაღლა ქართველი ჯარისკაცების პროფესიონალიზმი და ნატოს ძალებთან თავსებადობა. ქართველი ჯარისკაცები ღირსეულად ასრულებდნენ დაკისრებულ მოვალეობას, რის გამოც მათ დაიმსახურეს სპეციალური მედლები, რომლებსაც მხოლოდ ამერიკელ ჯარისკაცებს ანიჭებენ განსაკუთრებული დამსახურებისათვის.

ერაყის ოპერაციაში აქტიურმა მონაწილეობამ, დიდი როლი ითამაშა საქართველოში „წრთენისა და აღჭურვის“ (GTEP) ამერიკული პროგრამის დასრულების შემდეგ, რიგით მეორე „სტაბილურობის შენარჩუნებისა და უსაფრთხოების ოპერაციების“ პროგრამის, (GSSOP) ამოქმედებაში, რომლის ფარგლებშიც ამერიკული მხარის მიერ გაიწვრთნა და აღიჭურვა 4000 ქართველი სამხედრო მოსამსახურე. ანტიერაყულ კოალიციაში შესვლით საქართველომ ვაშინგტონს დაუმტკიცა, რომ სამხრეთ კავკასიაში, მსოფლიოს ამ ერთ-ერთ მნიშვნელოვან გეოპოლიტიკურ რეგიონში, ის საიმედო პარტნიორს წარმოადგენს.

განსაკუთრებით აღსანიშნავია საქართველოს წვლილი ავღანეთის უკვე დასრულებულ მისიაში. საერთაშორისო უსაფრთხოების მხარდამჭერი ძალები ავღანეთში (ISAF–International Security Assistance Force), 2001 წლის 20 დეკემბერს, გაეროს უშიშროების საბჭოს რეზოლუციის საფუძველზე ჩამოყალიბდა. ავღანეთის ტერიტორიაზე NATO-ს ეგიდითა და მეთაურობით მოქმედი საერთაშორისო სამხედრო კონტინგენტის მიზანს წარმოადგენდა ავღანეთში ადგილობრივი მთავრობის დახმარება, სტაბილურობისა და უსაფრთხო გარემოს ჩამოყალიბება, სადაც 51 ქვეყანა მონაწილეობდა. საქართველო ავღანეთის მისიაში 2004 წლის აგვისტოდან ჩაერთო და დღემდე იღებს მონაწილეობას. ხოლო 2014 წელს შეცვლილი ამოცანით, მტკიცე მხარდაჭერის მისიის დასახელებით ჩაერთო. ავღანეთში ნატოს ეგიდით მიმდინარე სამხედრო ამოცანებში საქართველო ერთ-ერთი უმსხვილესი კონტრიბუტორია ამერიკის შეერთებული შტატების შემდეგ.

მისია მიმდინარეობდა ქალაქებში: ქაბული, ჩაგჩარანი, ყანდაღარი, ჯალალაბადი და ჰელმანდის პროვინციაში. ავღანეთის მისია სხვა მისიებისაგან განსხვავებით გამორჩეულია თავისი სპეციფიკით და ამბოხებულთა აქტიურობით. განსაკუთრებით აღსანიშნავია ჰელმანდის პროვინცია, რომელიც ყველაზე ცხელი წერტილია ავღანეთში. ამბოხებულები მოქმედებენ პარტიზანული ტაქტიკით „დაარტყი და მიიმალეს“ პრინციპით, რომელსაც ასრულებენ მცირე ჯგუფებით და მოსახლეობაში შერევის ტაქტიკით. ისინი ადგილობრივი მოსახლეობის მსგავსად ატარებენ ავღანურ ტრადიციულ სამოსს. ამბოხებულები ცდილობენ კოალიციური ჯარების ქმედებების შეზღუდვას მათ წინააღმდეგ, მშვიდობიანი მოსახლეობის დაშინებას, კოალიციურ ძალებთან ურთიერთობის გაწყვეტის მიზნით და მათი ქმედებების შესამცირებლად იყენებენ ყველა ხელთარსებულ საშუალებებს,

როგორცაა: თვითმკვლელი ამფეტელები, ნაღმ-ხაფანგები, ხელნაკეთი იმპროვიზირებული ასაფეტებელი მოწყობილობები და სხვ. ქართველი სამხედროების ამოცანას ტერორიზმთან ბრძოლა, პროვინციის სამოქმედო არეალში მოსახლეობის უსაფრთხოების უზრუნველყოფა წარმოადგენდა.

ნატოს საერთაშორისო უსაფრთხოების მხარდამჭერი მისია ავღანეთში, რომელიც 13 წელი გრძელდებოდა, 2014 წლის 28 დეკემბერს ოფიციალურად დასრულდა. ავღანეთის ეროვნულმა არმიამ და პოლიციამ დროთა განმავლობაში აჩვენა, რომ სამხედრო ოპერაციები საკუთარი თავდაცვითი ძალებით შეუძლია. ნატოს ახალი პროგრამა მტკიცე მხარდამჭერის მისია ავღანეთში 2015 წლის 1-ლი იანვრიდან გააგრძელა (RSM- Resolute Support Mission in Afghanistan). ქართველი სამხედროების ამოცანა უცვლელი დარჩა -ტერორიზმთან ბრძოლა, პროვინციის სამოქმედო არეალში მოსახლეობის უსაფრთხოების უზრუნველყოფა, რომლის მიზნითაც ხორციელდებოდა პატრულირება, მოძრავი საკონტროლო საგუშაგოების მოწყობა, ბაგრამის საავიაციო ბაზის დაცვა, ავღანეთის უსაფრთხოების ძალების გაწვრთნა და მხარდამჭერა.

საერთაშორისო უსაფრთხოების მხარდამჭერ მისიებში მონაწილეობის დროს საქართველომ საკმაოდ დიდი მსხვერპლი გაიღო, კერძოდ: ავღანეთში ISAF/RSM მისიაში მონაწილეობა მიიღო 12 000 სამხედრო მოსამსახურემ, აქედან დაიღუპა 32 ქართველი სამხედრო მოსამსახურე, დაიჭრა და ტრავმირებულია 274, რაც არც თუ ისე უმნიშვნელო მაჩვენებელია.

ჩამოთვლილი მისიებისგან განსხვავებით, ცენტრალური აფრიკის რესპუბლიკაში მიმდინარე სამშვიდობო ოპერაცია, რომელშიც ქართველები მონაწილეობენ, უკვე ევროკავშირის ეგიდის ქვეშ მყოფი მისიაა. რომელიც ცენტრალური აფრიკის რესპუბლიკაში ევროკავშირის ოპერაციაა (EUFOR RCA). მისია მიმდინარეობდა ქალაქ ბანგუიში. რომელიც დაიწყო 2014 წლის 8 ივნისიდან და გრძელდება დღემდე, მასში მონაწილეობას იღებდა 156 სამხედრო მოსამსახურე. ეს ძალზედ მნიშვნელოვანი განაცხადი იყო. ყველაფერთან ერთად, ევროკავშირთან ასოცირების ხელშეკრულების გაფორმება, მიზნად ისახავდა საქართველო-ევროკავშირის შემდგომ დაახლოებას. აღსანიშნავია, რომ სამშვიდობო კონტინგენტის მონაწილეობას საქართველოს მთავრობამ ერთობლივად დაუჭირა მხარი, რაზედაც პარიზმა და ბრიუსელმა კმაყოფილება გამოთქვეს. საფრანგეთის პრეზიდენტი ფრანსუა ოლანდი, პირადად მიესალმა საქართველოს გადაწყვეტილებას და აღნიშნა: „ჩემთვის ემოციურად ძალიან მნიშვნელოვანი იყო იმის გაგება, რომცენტრალურ აფრიკაში გარკვეულ სამხედრო კონტინგენტს აგზავნით. შეიძლება ითქვას, რომ ეს წინგადადგმული ნაბიჯია იმისა, თუ რისი გაკეთება ძალუმს საქართველოს ევროკავშირის ფარგლებში, ჯერ როგორცპარტნიორს, და შემდგომ, როგორც წევრს“. ეს მისია მშვიდობიანი იყო, სადაც არ გვყავს დაჭრილები და დაღუპულები.

საქართველო ასევე მონაწილეობს ხმელთაშუა ზღვაზე მიმდინარე ანტი-ტერორისტულ ოპერაციაში. აქტიური ძალისხმევა, რომელიც ინიცირებულია 2001 წლის 11 სექტემბერს ამერიკის შეერთებულ შტატებში მომხდარი ტერორისტული აქტების შემდეგ, ჩრდილოატლანტიკური ხელშეკრულების მეხუთე მუხლის საფუძველზე.

2015 წლიდან საქართველო ჩართულია ნატოს სწრაფი რეაგირების ძალებში (NRF – NATO Response Force) ერთი ბატალიონით. 2002 წელს პრადის სამიტზე სათავე დაედო გადამწყვეტი მნიშვნელობის რამდენიმე ინიციატივას, რომლებიც უმნიშვნელოვანეს როლს ასრულებენ ნატოს სამხედრო შესაძლებლობების განვითარებაში. ერთ-ერთი ასეთი ინიციატივა ნატოს სწრაფი რეაგირების ძალების შექმნაა. 2006 წლიდან ნატოს სრულ ოპერატიულ მზადყოფნაში ჰყავს ტექნოლოგიურად მაღალგანვითარებული, კარგად გაწვრთნილი სწრაფი რეაგირების ძალები. (NATO Response Force), რომლებიც მოიცავს სახმელეთო, საჰაერო, საზღვაო და სპეციალური დანიშნულების ძალების კომპონენტებს. აღნიშნული ძალების რაოდენობა დაახლოებით 25 000 კაცს შეადგენს. ისინი მუდმივ მზადყოფნაში არიან, ბრძანების შესაბამისად, დედამიწის ნებისმიერ წერტილში განთავსდნენ 5 დღის ვადაში და ერთი თვის განმავლობაში თავიანთი რესურსებით უზრუნველყონ შესაბამისი ოპერაციებისა და დავალებების შესრულებას.

საერთაშორისო მისიებში მონაწილეობით სამხედრო მოსამსახურეები საუკეთესო წვრთნებს გადიან და მსოფლიოს ყველაზე ცხელ წერტილებში უნიკალურ საბრძოლო გამოცდილებას იღებენ. მისიებში მონაწილეობა ნატოს წევრი ქვეყნების შეიარაღებულ ძალებთან ერთად მნიშვნელოვნად უწყობს ხელს საქართველოს სამხედრო შესაძლებლობების განვითარებას და ნატოსთან სრული თავსებადობის მიღწევას. საერთაშორისო მისიებში მონაწილეობით საქართველომ თავი დაიმკვიდრა, როგორც ნატო-ს საიმედო მოკავშირემ, კომპეტენტურმა პარტნიორმა და სათაშორისო უსაფრთხოების სრულფასოვანმა წევრმა.

საქართველოს ევროპული და ევროატლანტიკური იტეგრაციის მიზნის მისაღწევად საერთაშორისო საზოგადოების მხარდაჭერის მოპოვება და კონსოლიდირება უმნიშვნელოვანესია. ამ გზაზე ჩვენი სამხედრო მოსამსახურეების წვლილი ფასდაუდებელია. სამშვიდობო მისიებში ჩვენი თანამშრომლობა დიდწილად განაპირობებს საერთაშორისო ფორუმებზე საქართველოს საკითხის აქტუალობას, რაც ქვეყნის დემოკრატიული განვითარების, სუვერენიტეტის განმტკიცებისა და ევროატლანტიკური ინტეგრაციის გზაზე სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანია. სამშვიდობო ოპერაციებში მონაწილეობით საქართველომ დაამტკიცა, რომ არის ნატოს სანდო პარტნიორი, რაც არაერთხელ იქნა ალიანსისა და წევრი ქვეყნების მიერ ხაზგასმული.

საერთაშორისო მისიებში მონაწილეობამ ხელი შეუწყო ჩვენი ქვეყნის სტრატეგიულ პარტნიორთან, კიდევ უფრო დაახლოებას და იმ ვალდებულებების შეასრულებს, რომელიც ჩვენ ნაკისრი გვაქვს აშშ-სა და საქართველოს სტრატეგიული თამანშრომლობის დოკუმენტის თანახმად. ჩვენი მონაწილეობა ამ ოპერაციებში არის ერთი პატარა რგოლი იმ დიდ ჯაჭვში, რომელსაც ჰქვია საქართველოს ევროატლანტიკური ინტეგრაცია. ნატო-ს

წარმომადგენლებსაც არაერთხელ აღუნიშნავთ, რომ სამხედრო ოპერაციებში მონაწილეობით საქართველო ღიად გამოთქვამს სურვილს იყოს ჩრდილოატლანტიკური გაერთიანების წევრი და ამტკიცებს, რომ თავადაც შეუძლია პრობლემის მოგვარების თანამონაწილე გახდეს.

ქვეყნის მთავარი მოკავშირე, სტრატეგიული პარტნიორის მხარდაჭერამ წლების განმავლობაში თანამშრომლობამ და ინსტიტუციურმა წინსვლამ საქართველოს და თავდაცვით ძალებს მოუტანა შედეგი, რომლის მონაწილე და შემოქმედიც არიან ჯარისკაცები, რომლებიც ემსახურებიან ქვეყანას. სწორედ ჯარისკაცების ღირსეული სამსახურით დავიმსახურეთ ამერიკის მხარდაჭერა და სტრატეგიული პარტნიორობა. შექმნილმა გამოცდილებამ მოგვცა ის, რომ დღეს თავდაცვის ძალებში განხორციელდა რეორგანიზაცია და სტანდარტიზაცია, ჩამოყალიბდა მობილური და ტაქტიკური ქვედანაყოფები, რათა ქვეყანაში და მსოფლიოში მდგარი ჰიბრიდულ საფრთხეებს ვებრძოლოთ მოქნილი საცეცხლე მხარდაჭერის უზრუნველყოფით ცენტრალიზებული მართვისა და დეცენტრალიზებული აღსრულებით. ამ ყველაფრით შექმნილ გრძელვადიანი განვითარების მყარ საფუძველს და თითოეულ მოქალაქეს მოვუტანთ მეტი დაცულობისა და საფრთხეების შეკავების მექანიზმებს. მივალწევთ ჩვენ სტრატეგიულ მიზანს, ქვეყნის მეტი უსაფრთხოებას. დემოკრატიულ განვითარებასა და რეგიონის სტაბილურობას.

საერთაშორისო მისიებში ქართველი ჯარისკაცების მონაწილეობა მნიშვნელოვანია ქართული სახელმწიფოსთვის, რომელსაც აქვს ტერიტორიული მთლიანობის პრობლემა და რომლის ტერიტორიების 20 პროცენტიც ოკუპირებულია რუსეთის მიერ. ეს მონაწილეობა ხელს უწყობს ქვეყნის ევროატლანტიკურ სივრცეში ინტეგრირებას, ნატო კი დღესდღეობით ყველაზე ძლიერი სამხედრო-პოლიტიკური ალიანსია მსოფლიოში. მიუხედავად იმისა, რომ სამშვიდობო მისიებში მონაწილეობას თან ახლავს მნიშვნელოვანი დანაკარგი, საბოლოო ჯამში მომავალში აუცილებლად მოიტანს სარგებელს და წაადგება სახელმწიფოს ნატოსა და ევროპის იტეგრაციის დაჩქარებაში, რომელიც ქვეყნის წარმატებული და უსაფრთხო განვითარების ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი წინაპირობაა. საბჭოთა კავშირიდან მიღებული უმძიმესი მემკვიდრეობის მიუხედავად, საქართველომ დაიმკვიდრა ადგილი, როგორც საერთაშორისო თანამეგობრობის სრულფასოვანმა წევრმა და დემოკრატიული თანამეგობრობის მონაწილემ.

დღეს საქართველოს საგარეო პოლიტიკის პრიორიტეტები ევროპული და ევროატლანტიკური იტეგრაცია, საერთაშორისო მშვიდობის ხელშეწყობა, ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა, ეროვნული უსაფრთხოების უზრუნველყოფა, რეგიონული სტაბილურობის მიღწევა, მეზობელ ქვეყნებთან კეთილმეზობლური ურთიერთობების დამყარება და შენარჩუნება, განსაკუთრებულ მნიშვნელობას ანიჭებს საქართველოს რეგიონული ეკონომიკურ ცენტრად ჩამოყალიბებასა და ქვეყნის სატრანზიტო ფუნქციის გაძლიერებას. საქართველოსთვის დღეს პრიორიტეტულია ქვეყნის

ენერგოდამოუკიდებლობის განმტკიცება, ქვეყანა ხდება ელექტროენერჯის მსხვილი რეგიონული ექსპორტიორი; მნიშვნელოვანია საქართველოს სატრანსპორტო ინფრასტრუქტურის განვითარებაც, ბაქო-თბილისი-ყარსის სარკინიგზო მაგისტრალი ხელს შეუწყობს მსოფლიოს აღმოსავლეთსა და დასავლეთის ქვეყნებს შორის ეკონომიკური კავშირების გაფართოებასა და ევროპის ეკონომიკურ სივრცესთან საქართველოს კიდევ უფრო დაახლოებას; ანაკლიის ყურეში საზღვაო პორტის აშენება საქართველოს სატრანზიტო ფუნქციას ახალ სიმაღლეზე აიყვანს.

საქართველოში სტაბილური გარემო, ეკონომიკური სიძლიერე კიდევ უფრო გაზრდის კეთილმეზობლურ ურთიერთობებს მეზობელ ქვეყნებთან: აზერბაიჯანთან, თურქეთთან, სომხეთთან, უკრაინასთან და ხელს შეუწყობს კავკასიას ეკონომიკურად მიმზიდველ, მშვიდობიან და უსაფრთხო რეგიონად გადაქცევას. აუცილებელია, გაღრმავდეს ევროპულ სახელმწიფოებთან არსებული ორმხრივი ურთიერთობები, რომელიც დაეხმარება საქართველოს ევროპული და ევროატლანტიკური ინტეგრაციის პროცესში. ასევე, საექსპორტო ბაზრების გაფართოებაში, რაც მეტ კეთილდღეობას მოუტანს საქართველოს მოქალაქეებს. უნდა გაგრძელდეს თანამშრომლობა აზიის, აფრიკის, ამერიკისა და ოკეანის სახელმწიფოებთან არაღიარების პოლიტიკის გაგრძელებისა და ოკუპირებული რეგიონების აღიარების საფრთხის თავიდან აცილების მიზნით.

თუ აღნიშნულ საკითხს უფრო გლობალურად განვიხილავთ, აუცილებლად უნდა შევხვით საერთაშორისო უსაფრთხოების თემასაც. ნებისმიერ სახელმწიფოს გაცნობიერებული უნდა ჰქონდეს, რომ მისი, როგორც თავისუფალი ქვეყნის არსებობა, დიდწილად არის დამოკიდებული საერთაშორისო უსაფრთხოებაზე, ამიტომ მასზე ზრუნვა და აგრესიის, ძალადობისა და ტერორიზმის წინააღმდეგ ბრძოლა, ნებისმიერი ქვეყნის პრიორიტეტს უნდა წარმოადგენდეს. მეორე მხრივ, ამგვარ ურთიერთობას საჭიროების შემთხვევაში საპასუხო ქმედებებიც მოჰყვება და ქვეყანას ექნება საერთაშორისო მხარდაჭერა. დღესდღეობით ტერორისტული დაჯგუფებები მსოფლიოსათვის უდიდეს საფრთხეს წარმოადგენენ. „თალიბანის, ალ-ქაიდასა და მსგავსი დაჯგუფებების განადგურება დღეს თავისუფალი სამყაროსათვის არანაკლებ მნიშვნელოვანია, ვიდრე თავის დროზე ნაციზმისა და კომუნიზმის წინააღმდეგ ბრძოლა იყო“. მოცემულ სიტუაციაში მთავარი სარგებელი არის არა ის, რომ ჩვენ მხარდაჭერას გამოვხატავთ მსოფლიო ტერორიზმის წინააღმდეგ ბრძოლაში, არამედ ის, რომ ამით ჩვენი ქვეყანა იმაღლებს პოზიციებს საერთაშორისო არენაზე და იზრდება ჩვენი სამხედრო შესაძლებლობები, „საქართველოს, პირველ ყოვლისა, სჭირდება გაწვრთნილი ბრძოლისუნარიანი და შესაბამისად აღჭურვილი ძლიერი ჯარი, რომელიც შეძლებს საქართველოს ინტერესების დაცვას; მეორე - ჩვენ გვჭირდება საერთაშორისო მხარდაჭერა იმისათვის, რომ საქართველომ თავისი პოზიციები განიმტკიცოს და საქართველო გახდეს ერთიანი, ყოველგვარი საოკუპაციო ჯარებისგან თავისუფალი ნატოს წევრი.

ნატოსთან თანამშრომლობის ფორმატებისა და ინსტრუმენტების ეფექტურად გამოყენებით, საქართველოს ძალუმს გაძლიერდეს ინსტიტუციონალურად და განვითარდეს დემოკრატიულად, რათა დააკმაყოფილოს ნატო-ში გაწევრიანების კრიტერიუმები და ნათლად დაანახოს მოსახლეობას ამ თანამშრომლობიდან გამომდინარე კონკრეტული სარგებელი. ნატო-ს ოპერაციებში აქტიურ მონაწილეობასთან ერთად, ვფიქრობ, რომ ეს დააჩქარებს ნატოელ მოკავშირეებში საქართველოს გაწევრიანებასთან დაკავშირებით პოლიტიკური კონსენსუსის მომწიფებას. ევროატლანტიკურ სივრცეში ფეხის შედგმის კიდევ ერთი სარგებელი გამოიხატება ქვეყნის დემოკრატიული და ინსტიტუციონალური განვითარების ხელშეწყობაში. ჯერ კიდევ წევრობამდე, ალიანსთან თანამშრომლობით საქართველოს ეძლევა საშუალება სწრაფად განავითაროს სამართლებრივი სახელმწიფო და ერთხელ და სამუდამოდ გამოვიდეს პოსტ-საბჭოთა მენტალური სივრციდან.

ნატო-ს ღია კარის პოლიტიკაში ხაზგასმითაა ნათქვამი: „გაფართოების შესახებ გადაწყვეტილებები საკუთრივ ალიანსისთვისაა“. საქართველო დასავლეთისთვის მნიშვნელოვანი ქვეყანაა. საქართველო წარმოადგენს ევროპასა და აზიას შორის უმოკლეს დამაკავშირებელ სატრანსპორტო კორიდორს, რომლის საშუალებითაც გაზი და ნავთობი მიეწოდება დასავლეთს აღმოსავლეთიდან; სულ რამდენიმე საათია საჭირო, რომ საქართველოდან ახლო აღმოსავლეთის ნებისმიერ წერტილში გაფრინდე და იმოგზაურო; რეგიონის ქვეყნებიდან საქართველო ყველაზე წარმატებულია სახელმწიფოს მშენებლობის პროცესში და ამ მხრივ დასავლეთიდან მიღებულმა ინვესტიციებმა და მხარდაჭერამ დიდწილად გაამართლა. დასავლეთისთვის საქართველოს მნიშვნელობა წლების განმავლობაში იზრდებოდა და ასე გაგრძელდება მომავალშიც. NATO-ს სჭირდება საქართველო და შავი ზღვის რეგიონი, ასევე აბრეშუმის გზის კონტროლი სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანია რუსეთისთვისაც, რომელიც ხელს გვიშლის ქვეყნის ნატო-ში გაწევრიანებაში და ცდილობს შავი ზღვის აუზის საბოლოოდ გაკონტროლებას, რათა ნატო-მ ვერ შეძლოს შავი ზღვის რეგიონში გაფართოება და კონტროლი. ჩვენ სწორად უნდა გამოვიყენოთ ჩვენი ქვეყნის გეოპოლიტიკური განლაგება მსოფლიოს რუკაზე და შესაბამისად წარვმართოთ ჩვენი ქვეყნის საგარეო პოლიტიკა, გავაგრძელოთ რეფორმების განხორციელება, გავაძლიეროთ დემოკრატიული ინსტიტუტები და გავაუმჯობესოთ ქვეყნის ეკონომიკა, რომელიც საუკეთესო გზაა საქართველოს მოქალაქეებში ევროატლანტიკური ინტეგრაციის მხარდაჭერის გასაძლიერებლად.

ნატოსთან თანამშრომლობის ფორმატებისა და ინსტრუმენტების ეფექტურად გამოყენებით, საქართველოს ძალუმს გაძლიერდეს ინსტიტუციონალურად და განვითარდეს დემოკრატიულად, რათა დააკმაყოფილოს ნატო-ში გაწევრიანების კრიტერიუმები და ნათლად დაანახოს მოსახლეობას ამ თანამშრომლობიდან გამომდინარე კონკრეტული სარგებელი. ნატო-ს ოპერაციებში აქტიურ მონაწილეობასთან ერთად, ვფიქრობ, რომ ეს დააჩქარებს ნატო-ელ მოკავშირეებში საქართველოს გაწევრიანებასთან დაკავშირებით პოლიტიკური კონსენსუსის მომწიფებას. საქართველო არის პატარა

სახელმწიფო, რომელიც სხვისი დახმარების გარეშე ვერ დაიმკვიდრებს სახელს, ვერ უზრუნველყოფს უსაფრთხოებასა და დაცულობას საერთაშორისო არენაზე. ახლო მომავალში ნატო-ს გარდა სხვა ალტერნატივა არ ჩანს. ამიტომ საქართველოს ისლა დარჩენია, ყველაფერი გააკეთოს დასავლეთთან დაახლოებისა და მისი ნდობის მოსაპოვებლად. ამის საუკეთესო საშუალება კი საერთაშორისო სამხედრო მისიებში მონაწილეობაა.

ნატო, როგორც ალიანსი და კოლექტიური უსაფრთხოების სისტემა, დღესდღეობით მსოფლიოში ყველაზე სრულიად უპრეცედენტო მოვლენას წარმოადგენს. არსებობს იმის საკმარისი არგუმენტები, რომ თამამად განვაცხადოთ იმის შესახებ, რომ ჩრდილოატლანტიკური ალიანსი წარმოადგენს წარმატებულ ორგანიზაციას, კერძოდ: დაარსების დღიდან დღევანდელ პერიოდამდე ნატო-მ რეალურად მოახერხა თავისი წევრი სახელმწიფოების დამოუკიდებლობისა და ტერიტორიული მთლიანობის უზრუნველყოფა, რაც ნატო-ს მთავარ მიზანს წარმოადგენდა. ასევე ხაზი უნდა გაესვას იმ გარემოებას, რომ ნატომ თავისი დაარსების დღიდან მნიშვნელოვანი გაფართოება განახორციელა - თუ ალიანსის შექმნის პერიოდში ნატო-ში 12 სახელმწიფო გაწევრიანდა, დღევანდელ ეტაპზე მის რიგებში 29 სახელმწიფოა გაერთიანებული და დრის წესრიგში დგას ორგანიზაციაში ახალი წევრების მიღების საკითხიც. ალიანსის გაფართოების პროცესს განსაკუთრებული მნიშვნელობა ენიჭება დღევანდელ ეტაპზე, როდესაც ცივილიზებული სამყარო დადგა სრულიად ახალი ჰიბრიდული საფრთხეებისა და გამოწვევების წინაშე. აბსოლიტურად განსხვავებული მდგომარეობაა თანამედროვე ეტაპზე, რადგანაც დღევანდელ პერიოდში ახალი მოწინააღმდეგე ყველგან შეიძლება იყოს, ძნელია მათი გამოვლენა და გარჩევა მშვიდობიანი მოსახლეობისაგან, მას არ გააჩნია კონკრეტული სივრცე და აუცილებელია მასთან ბრძოლა ყველგან, გეოგრაფიული მდებარეობის მიუხედავად.

ცივი ომის შემდგომ ალიანსი ტრანსფორმაციას განიცდის. დღეს ნატო აღარ არის მხოლოდ ის ორგანიზაცია, რომლის მთავარ მიზანს მხოლოდ თავისი წევრი ქვეყნების სამხედრო თავდასხმისაგან მათსავე ტერიტორიაზე დაცვას წარმოადგენდა. დღეს ალიანსს მრავალი სხვა მნიშვნელოვანი ფუნქცია გააჩნია. იგი დაკავებულია ახალ საფრთხეებთან ბრძოლის, ჰუმანიტარული აქციების, სამშვიდობო ოპერაციების განხორციელებით, სამეცნიერო-ტექნიკური თანამშრომლობის განვითარებით და სხვა უახლესი ტექნიკური მიღწევების წყალობით, რადარებით აღჭურვილი და ნატოს დაფინანსებით მოქმედი AWACS-ის ტიპის თვითმფრინავები დიდ საჰაერო სივრცეს ფარავენ და უსაფრთხოებას სრულიად ახალ დონეზე უზრუნველყოფენ. რაც იმას მოწმობს, რომ ნატო მეტად წარმატებული, შეიძლება ითქვას უნიკალური ალიანსია. მისი სიძლიერე მდგომარეობს მის უნარში შეიცვალოს, გარდაქმნას საკუთარი თავი ახალი ასიმეტრიული საფრთხეების, საერთაშორისო ტერორიზმისა და მასობრივი განადგურების იარაღის გავრცელების საპასუხოდ, იმ პრობლემების საპასუხოდ, რომლებმაც შეიძლება საფრთხე შეუქმნან მსოფლიო მშვიდობას. თავისი შემაკავებელი და დამცავი როლით ნატო არის მისი

წევრების სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობისა და ეროვნული უსაფრთხოების გარანტი.

საქართველოს, როგორც ევროატლანტიკური უსაფრთხოების უზრუნველყოფის მნიშვნელოვან კონტრიბუტორ ქვეყანას, 1999 წლიდან დღემდე დიდი წვლილი შეაქვს საერთაშორისო სტაბილურობისა და უსაფრთხოების განმტკიცების პროცესში და აქტიურად იღებს მონაწილეობას ნატო-ს ეგიდით წარმოებულ სამშვიდობო ოპერაციებში. საერთაშორისო სამშვიდობო მისიებში ქართველი ჯარისკაცების მონაწილეობა მნიშვნელოვანია ქართული სახელმწიფოსთვის, რომელსაც აქვს ტერიტორიული მთლიანობის პრობლემა და რომლის ტერიტორიების 20 პროცენტზე ოკუპირებულია რუსეთის მიერ. ეს მონაწილეობა ხელს უწყობს ქვეყნის ევროატლანტიკურ სივრცეში ინტეგრირებას, ნატო კი დღესდღეობით ყველაზე ძლიერი სამხედრო-პოლიტიკური ალიანსია მსოფლიოში. შეირაღებული ძალებისთვის მეტად მნიშვნელოვანია თანამედროვე სტანდარტების შესაბამისი წვრთნები და გამოცდილების მიღება საერთაშორისო მისიებში, რომელსაც არსებითი მნიშვნელობა ენიჭება ქვეყნის თავდაცვისუნარიანობის ამაღლებისა და განმტკიცების მიმართულებით, გარდა ამისა, განვითარდა ენერგეტიკული და ინფრასტრუქტურული პროექტები, ჩამოყალიბდა ნატო-ს ინსტიტუტები, რომელიც ემსახურება ქვეყნის გაძლიერებას, ევროატლანტიკურ სივრცეში ინტეგრირებას, ქვეყნის ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენასა და სტაბილურობის განმტკიცების მხარდაჭერას. მეორე მხრივ, საქართველო, როგორც ნატო-ს წევრი ქვეყანა, იქნება სტაბილურობის წყარო კავკასიასა და შავ ზღვაზე, რომელიც შექმნის უსაფრთხოების გარანტს რეგიონში.

გამოყენებული ლიტერატურა

- burk'adze, kh. k'orep'anovi, a. (2008). *es nat'oa*. tbilisi: sainpormatsio tsent'ri nat'os shesakheb. (ზურკაძე, ხ. კორეპანოვი, ა. (2008). *ეს ნატოა*. თბილისი: საინფორმაციო ცენტრი ნატოს შესახებ).
- bzhezinsk'i, z. (2014). *didi sach'adrak'o dapa*. tbilisi: art'anuji. gv. 195. (ბეჟინსკი, ზ. (2014). *დიდი საჭადრაკო დაფა*. თბილისი: არტანუჯი. გვ. 195).
- chit'adze, n. (2011). *geop'olit'ik'a*. tbilisi: universali. gv. 546-556. (ჩიტაძე, ნ. (2011). *გეოპოლიტიკა*. თბილისი: უნივერსალი. გვ. 546-556).
- chit'adze, n. (2002). *nat'o - chrdiloat'lant'ik'uri aliansi msoplioshi mshvidobisa da st'abilurobis mtavari garant'i*. tbilisi: ashsh saelcho. (ჩიტაძე, ნ. (2002). *ნატო - ჩრდილოატლანტიკური ალიანსი მსოფლიოში მშვიდობისა და სტაბილურობის მთავარი გარანტი*. თბილისი: აშშ საელჩო).

- shevardnadze, e. (2006). *pikrebi ts'arsulsa da momavalze*. tbilisi: p'alit'ra. gv. 37, 162-163, 303.
(შევარდნაძე, ე. (2006). *ფიქრები წარსულსა და მომავალზე*. თბილისი: პალიტრა. გვ. 37, 162-163, 303).
- sakartvelos erovnuli samkhedro st'rat'egia*. (2014). tbilisi. gv. 2, 10-11. (*საქართველოს ეროვნული სამხედრო სტრატეგია*. (2014). თბილისი. გვ. 2, 10-11).
- NATO HANDBOOK HB-ENG-0406 NATO. (2006). Brussels, Belgium.
<https://mod.gov.ge/p/ISAF>.